

Mál nr. 389/2016

**M og
og váttryggingafélagið V vegna ábyrgðartryggingar sveitarfélagsins X.**

Fall í sundlaug 6. desember 2015.

Gögn.

Málskot málskotsaðila, dags. 21.11.2016, ásamt fylgigögnum.

Bréf V, dags. 19.12.2016, ásamt gögnum.

Málsatvik.

Í tjónstilkynningu M til V dags. 7. desember 2015 kemur fram eftirfarandi lýsing atvika: „Rann til á gólfi og slengdist á andlitið.“ Nánar tiltekið var M að stíga beint út úr saunaklefa í sundlaug þegar hann rann og telur hann að erfitt hafi verið að verjast falli þar sem gólf hafi verið sleip eða hál. Einnig liggur fyrir staðfesting starfsmanns X á þeim atvikum.

M telur að X beri skaðabótaábyrgð vegna líkamstjóns sem hann hlaut við fallið þar sem engin motta hafi verið fyrir framan umræddan saunaklefa og svæðið því vanbúið. Slíkar ráðstafanir hafi verið gerðar eftir slys M og bendi það til þess að aðstæður hafi verið hættulegar fyrir sundlaugargesti, auk þess sem það sé viðurkennt af starfsmanni X að svæðið geti verið hált. Einnig bendir M á að mörg hálkuslys hafi orðið í Sundlaug Selfoss og hægt hefði verið að setja hálkuvörn í epoxyefnið fyrir utan saunaklefann til að koma í veg fyrir slys.

V telur ekki sýnt að það hafi orðið mörg hálkuslys á nákvæmlega sama stað og M féll. Þar hafi verið gólfefni verið búið sérstöku epoxy-efni sem sé með hárrí hálkuvörn og sé notað meðal annars í sturtuklefum sundlaugarinnar. V telur að ekki hafi verið sýnt fram á að gólfið á umræddum stað hafi verið hál en vænta megi í sundlaugarbyggingum en sundlaugargestir verði að gera ráð fyrir að gólf séu blaut í ljósi eðlis starfseminnar. Einnig vísar V til þess að ekki sé sýnt að það að setja mottu á umræddan stað eftir slys M sýni að hún hefði komið í veg fyrir slys M. V hefur því hafnað því að greiða bætur úr ábyrgðartryggingu X hjá V þar sem ekki sé sýnt fram á skaðabótaábyrgð X vegna slyssins.

Álit.

Í gögnum málsins má sjá að sá staður sem M féll er ekki sá staður sem flest hálkuslys hafa orðið í sundlaug þeirri sem X rekur. Þó slík tilvik hafi komið upp er ekki sjálfkrafa hægt að fullyrða að aðbúnaður hafi verið ófullnægjandi af hálfu X. Ber M sönnunarbyrði um að svo sé. Upplýst er að gólfefni þar sem M féll er sérstaklega sett með hálkuvarnir í huga, en jafnframt er ljóst að svæði við saunaklefa er almennt þannig að þar er bleyta vegna eðlilegrar umgengni sundlaugargesta. Hefur ekki verið sýnt fram á af hálfu M að fall hans sé vegna atvika eða aðstæðna sem X ber skaðabótaábyrgð á.

Niðurstaða.

M á ekki rétt á bótum úr ábyrgðartryggingu X hjá V.

Reykjavík, 24. janúar 2017.

Þóra Hallgrímsdóttir lögfr.

Valgeir Pálsson hrl.

Jón Magnússon hrl.